

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/50/EU

af 16. april 2014

om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Retten til fri bevægelighed for personer er en af Unionens grundlæggende frihedsrettigheder. Artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ved udstedelse af direktiver skal vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er fastlagt i artikel 45 i TEUF. Artikel 45 i TEUF fastsætter, at arbejdskraftens frie bevægelighed bl.a. indebærer retten til at søge tilbudte stillinger og til frit at bevæge sig inden for medlemsstaternes område i dette øjemed. Dette direktiv sigter mod at fremme arbejdskraftens mobilitet ved at mindske de hindringer til denne mobilitet, som visse bestemmelser om supplerende pensionsordninger knyttet til et ansættelsesforhold giver anledning til.
- (2) Arbejdskraftens sociale beskyttelse på pensionsområdet er sikret gennem lovpligtige socialsikringsordninger kombineret med supplerende pensionsordninger, der er knyttet til et ansættelsesforhold, og som bliver mere og mere udbredt i mange medlemsstater.
- (3) Europa-Parlamentet og Rådet har vide skønsmæssige foranstaltninger til at nå målet i traktatens artikel 46 i TEUF. Den koordineringsordning, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽³⁾, og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽⁴⁾ og navnlig bestemmelserne, der finder anvendelse på sammenlægning, angår ikke supplerende pensionsordninger, med undtagelse af de ordninger, der er defineret som lovgivning i disse forordninger, eller som er genstand for en erklæring fra en medlemsstat i henhold til disse forordninger.
- (4) Rådets direktiv 98/49/EF ⁽⁵⁾ er den første særlige foranstaltning, der skal gøre det lettere at udøve arbejdskraftens ret til fri bevægelighed i forbindelse med supplerende pensionsordninger.

⁽¹⁾ EUT C 185 af 8.8.2006, s. 37.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.6.2007 (EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 216) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.2.2014 (EUT C 77 E af 15.3.2014, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familie-medlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998 om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 209 af 25.7.1998, s. 46).

- (5) Dette direktivs formål er at lette arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder for medlemmer af disse ordninger for supplerende pensionsrettigheder.
- (6) Dette direktiv finder ikke anvendelse på optjening og bevarelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere, der flytter inden for en enkelt medlemsstat. Medlemsstaterne kan overveje at bruge deres nationale kompetencer med henblik på at udvide de regler, der finder anvendelse i henhold til dette direktiv, til også at omfatte aktive medlemmer, der skifter beskæftigelse inden for en enkelt medlemsstat.
- (7) En medlemsstat kan anmode om, at fratrådte arbejdstagere, der flytter til en anden medlemsstat, anmelder deres supplerende pensionsordninger i overensstemmelse hermed.
- (8) Det er nødvendigt at tage hensyn til de supplerende pensionsordningers art og særlige kendetegn og til deres forskelligartethed både inden for samme medlemsstat og medlemsstaterne imellem. Der bør sikres tilstrækkelig beskyttelse både hvad angår indførelse af nye ordninger, de eksisterende ordningers bæredygtighed samt de forventninger og rettigheder, som medlemmerne af de nuværende pensionsordninger har. Direktivet bør navnlig respektere den rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller ved udformningen og gennemførelsen af de supplerende pensionsordninger.
- (9) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at tilrettelægge deres egne pensionsordninger. Medlemsstaterne bevarer det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af sådanne ordninger og er ved gennemførelsen af direktivet i den nationale ret ikke forpligtet til at indføre lovgivning om oprettelse af supplerende pensionsordninger.
- (10) Dette direktiv begrænser ikke arbejdsmarkedets parters autonomi, når de er ansvarlige for at oprette og forvalte pensionsordninger, forudsat at de kan sikre de resultater, der er fastlagt i dette direktiv.
- (11) Dette direktiv bør omfatte alle supplerende pensionsordninger, der er oprettet i overensstemmelse med national ret og praksis, og som tilbyder arbejdstagere supplerende pensionsydelser som f.eks. gruppeforsikringsaftaler eller branche- eller sektorspecifikke ordninger med finansiering ved udbetaling, kapitaliserede ordninger eller pensions-tilsagn understøttet af bogførte reserver i virksomheden eller enhver kollektiv aftale eller tilsvarende ordning.
- (12) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på supplerende pensionsordninger eller i givet fald underafdelinger af sådanne ordninger, som er blevet lukket, således at tilgang af nye medlemmer ikke længere er mulig, da indførelse af nye regler kan medføre en urimelig belastning for sådanne ordninger.
- (13) Dette direktiv bør ikke berøre garantiordninger for insolvens eller kompensationsordninger, som ikke indgår i en supplerende pensionsordning knyttet til et ansættelsesforhold, og som har til formål at beskytte den ansattes pensionsrettigheder i tilfælde af arbejdsgiverens eller pensionsordningens insolvens. Tilsvarende bør dette direktiv heller ikke omfatte nationale pensionsreservefonde.
- (14) Dette direktiv bør kun finde anvendelse på supplerende alderspensioner, hvor retten eksisterer i medfør af et ansættelsesforhold og er knyttet til opnåelse af pensionsalderen eller opfyldelse af andre krav, der er fastsat i ordningen eller den nationale lovgivning. Direktivet finder ikke anvendelse på andre individuelle pensionsordninger end dem, der er knyttet til et ansættelsesforhold. Er der knyttet invalide- eller efterladteydelser til de supplerende pensionsordninger, kan retten til de pågældende ydelser være undergivet særlige bestemmelser. Dette direktiv berører ikke eksisterende national ret og eksisterende nationale regler for supplerende pensionsordninger vedrørende sådanne særlige bestemmelser.
- (15) En engangsydelse, der ikke er knyttet til bidrag med henblik på supplerende alderspension, som udbetales direkte eller indirekte ved ansættelsesforholdets ophør, og som udelukkende finansieres af arbejdsgiveren, bør ikke betragtes som en supplerende pension i henhold til dette direktiv.
- (16) Eftersom den supplerende alderspension får stadig større betydning i mange medlemsstater som middel til sikring af levestandarden i alderdommen, bør betingelserne for optjening og bevarelse af pensionsrettigheder forbedres for at mindske hindringerne for arbejdskraftens frie bevægelighed mellem medlemsstaterne.
- (17) Det forhold, at pensionsrettigheder i visse supplerende pensionsordninger kan fortabes, hvis en arbejdstagers ansættelsesforhold ophører, inden han eller hun har afsluttet en minimumsperiode for medlemskab af ordningen («rettighedsbetingsperiode»), eller inden han eller hun har nået minimumsalderen («rettighedsbetingsalder») kan forhindre arbejdstagere, der bevæger sig mellem medlemsstaterne, i at optjene tilstrækkelige pensionsrettigheder. Kravet om en lang karenperiode inden en arbejdstager kan blive medlem af en pensionsordning, kan have en lignende virkning. Sådanne betingelser udgør derfor hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed. Derimod udgør minimumsalderskrav for medlemskab ikke en hindring for den frie bevægelighed og er derfor ikke omfattet af dette direktiv.

- (18) Betingelserne for optjening af pensionsrettigheder bør ikke sammenlignes med andre betingelser, der er fastsat med henblik på erhvervelse af ret til en løbende ydelse, for så vidt angår udbetalingsfasen i henhold til national ret eller i henhold til reglerne i visse supplerende pensionsordninger, navnlig i bidragsdefinerede ordninger. Eksempelvis vil en periode med aktivt medlemskab af ordningen, som et medlem skal afslutte efter at være blevet berettiget til en supplerende pension for at have krav på sin pension i form af en løbende ydelse eller et beløb, ikke udgøre en rettighedsbetingende optjeningsperiode.
- (19) Såfremt et ansættelsesforhold afsluttes, inden den fratrådte arbejdstager har optjent betingede pensionsrettigheder, og såfremt pensionsordningen eller arbejdsgiveren bærer investeringsrisikoen, navnlig ved ydelsesdefinerede ordninger, bør ordningen altid tilbagebetale den pågældende fratrådte arbejdstagers pensionsbidrag. Såfremt et ansættelsesforhold afsluttes, inden den fratrådte arbejdstager har optjent betingede pensionsrettigheder, og såfremt den fratrådte arbejdstager bærer investeringsrisikoen, navnlig ved ydelsesdefinerede ordninger, kan ordningen tilbagebetale værdien af de investeringer, der hidrører fra disse bidrag. Værdien kan være større eller mindre end de bidrag, den fratrådte arbejdstager har indbetalt. Alternativt kan ordningen tilbagebetale bidragene.
- (20) En fratrådt arbejdstager bør have ret til at lade sine betingede pensionsrettigheder blive stående som hvilende pensionsrettigheder i den supplerende pensionsordning, hvor rettighederne er optjent. For så vidt angår bevarelsen af hvilende pensionsrettigheder kan beskyttelsesniveauet betragtes som tilstrækkeligt, hvis den fratrådte arbejdstager, navnlig i tilfælde af en bidragsdefineret ordning, har mulighed for at overføre værdien af sine betingede pensionsrettigheder til en supplerende pensionsordning, som opfylder betingelserne i dette direktiv.
- (21) Der bør i overensstemmelse med national ret og praksis sørges for, at hvilende pensionsrettigheder eller værdien af sådanne hvilende pensionsrettigheder bevarer. Værdien af disse rettigheder på det tidspunkt, hvor medlemmet fratræder ordningen, bør beregnes i overensstemmelse med national ret og praksis. Hvis værdien af disse pensionsrettigheder tilpasses, bør der tages hensyn til ordningens særlige karakter, de hvilende medlemmers interesser og de tilbageblevne aktive og pensionerede medlemmers interesser.
- (22) Direktivet skaber ingen forpligtelse til at fastsætte betingelser for hvilende pensionsrettigheder, som er mere fordelagtige end de betingelser, der gælder for aktive medlemmers rettigheder.
- (23) Såfremt en fratrådt arbejdstagers betingede pensionsrettigheder eller værdien heraf ikke overstiger en gældende tærskel, som fastsættes af den enkelte medlemsstat, skal det for at undgå uforholdsmæssigt store omkostninger til administration af en lang række hvilende pensionsrettigheder med lav værdi være muligt for ordningerne ikke at lade disse betingede rettigheder stå, men i stedet udbetale den fratrådte arbejdstager et beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder. Overførselsværdien og beløbsudbetalingen bør i givet fald fastlægges i overensstemmelse med national ret og praksis. Medlemsstaterne bør i givet fald fastsætte en tærskel for sådanne betalinger under hensyn til tilstrækkeligheden af arbejdstagerens fremtidige pensionsindtægter.
- (24) Dette direktiv giver ikke hjemmel til overførsel af betingede pensionsrettigheder. For at fremme arbejdskraftens mobilitet bør medlemsstaterne dog bestræbe sig på, hvor det er muligt og især ved indførelse af nye supplerende pensionsordninger, gradvis at forbedre muligheden for at overføre betingede pensionsrettigheder.
- (25) Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF⁽¹⁾ bør aktive medlemmer og hvilende medlemmer, der gør eller påtænker at gøre brug af deres ret til fri bevægelighed, oplyses i tilstrækkeligt omfang efter anmodning om deres supplerende pensionsrettigheder. Er der knyttet efterladte ydelser til en ordning, bør den efterladte pensionsmodtager også have samme ret til oplysninger som hvilende medlemmer. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at sådanne oplysninger kun skal gives én gang om året.
- (26) I betragtning af de store forskelle, der er mellem de supplerende pensionsordninger, skal Unionen kun fastsætte generelle målsætninger, og et direktiv er derfor den korrekte retsakt.
- (27) Målene for dette direktiv, nemlig at lette udøvelsen af arbejdskraftens ret til fri bevægelighed mellem medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

- (28) Dette direktiv fastsætter minimumsfor skrifter, og medlemsstaterne kan derfor vedtage eller opretholde gunstigere bestemmelser. Gennemførelsen af direktivet berettiger ikke til en forringelse i forhold til den nuværende situation i de enkelte medlemsstater.
- (29) Kommissionen udarbejder en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest seks år efter dets ikrafttrædelsesdato.
- (30) I overensstemmelse med de nationale bestemmelser om tilrettelæggelsen af de supplerende pensionsordninger kan medlemsstaterne overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre dette direktiv for så vidt angår bestemmelser, som henhører under kollektive aftaler, forudsat at medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til på et hvilket som helst tidspunkt at kunne garantere de resultater, der er fastlagt i dette direktiv —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler med henblik på at lette udøvelsen af arbejdskraftens ret til fri bevægelighed mellem medlemsstaterne ved at mindske de hindringer, som visse bestemmelser om supplerende pensionsordninger knyttet til et ansættelsesforhold giver anledning til.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for supplerende pensionsordninger, med undtagelse af de ordninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004.
2. Dette direktiv gælder ikke for følgende ordninger:
 - a) supplerende pensionsordninger, som på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden ikke længere accepterer nye aktive medlemmer, og som derfor er lukket for tilgang
 - b) supplerende pensionsordninger, der er underlagt foranstaltninger, der indebærer indgriben fra administrative organer etableret efter national lovgivning eller fra retslige myndigheder, og som har til formål at bevare eller genoprette deres finansielle situation, herunder likvidation. Denne udelukkelse gælder kun, så længe denne indgriben varer
 - c) garantiordninger for insolvens, kompensationsordninger og nationale pensionsreservefonde, og
 - d) en engangsydelse fra en arbejdsgiver til en arbejdstager ved den pågældende arbejdstagers ansættelsesforholds ophør, som ikke er knyttet til alderspension.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på invalide- og/eller efterladteydelse, der er knyttet til supplerende pensionsordninger, med undtagelse af de specifikke bestemmelser i artikel 5 og 6 vedrørende efterladteydelse.
4. Dette direktiv finder kun anvendelse på ansættelsesperioder, der ligger efter direktivets gennemførelse i overensstemmelse med artikel 8.
5. Dette direktiv finder ikke anvendelse på optjening og bevarelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere, der flytter inden for en enkelt medlemsstat.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »supplerende pension«: en alderspension, der er fastsat i henhold til reglerne for en supplerende pensionsordning, der er oprettet i overensstemmelse med national ret og praksis
- b) »supplerende pensionsordning«: enhver erhvervstilknyttet alderspensionsordning, der er oprettet i overensstemmelse med national ret og praksis, der er knyttet til et ansættelsesforhold, og som har til formål at sikre arbejdstagere en supplerende pension
- c) »aktive medlemmer«: arbejdstagere, hvis nuværende ansættelsesforhold berettiger eller kan berettige dem til en supplerende pension i overensstemmelse med bestemmelserne i en supplerende pensionsordning, når betingelserne for optjening af pension er opfyldt
- d) »karensperiode«: den beskæftigelsesperiode, der er foreskrevet i national ret eller i bestemmelserne i en supplerende pensionsordning eller af en arbejdsgiver, inden en arbejdstager bliver berettiget til medlemskab af en ordning

- e) »rettighedsbetingsperiode«: en periode med aktivt medlemskab af en ordning, der er foreskrevet i national ret eller i bestemmelser i en supplerende pensionsordning for at udløse ret til de akkumulerede supplerende pensionsrettigheder
- f) »betingede pensionsrettigheder«: ret til de akkumulerede supplerende pensionsrettigheder, når eventuelle betingelser for optjening af pensionsrettigheder er opfyldt i henhold til bestemmelserne i en supplerende pensionsordning og, hvor det er relevant, i henhold til national ret
- g) »fratrådt arbejdstager«: et aktivt medlem, hvis ansættelsesforhold ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til en supplerende pension, og som flytter mellem medlemsstater
- h) »hvilende medlem«: et tidligere aktivt medlem, der har betingede pensionsrettigheder i en supplerende pensionsordning og endnu ikke modtager en supplerende pension fra den pågældende ordning
- i) »hvilende pensionsrettigheder«: betingede pensionsrettigheder, som et hvilende medlem lader blive stående i den ordning, hvor de er blevet optjent
- j) »værdi af de hvilende pensionsrettigheder«: kapitalværdien af pensionsrettighederne beregnet i overensstemmelse med national ret og praksis.

Artikel 4

Betingelser for optjening af rettigheder under supplerende pensionsordninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:
 - a) når en rettighedsbetingsperiode eller en karenperiode eller begge dele finder anvendelse, kan den samlede periode under ingen omstændigheder overstige tre år for fratrådte arbejdstagere
 - b) hvis der kræves en minimumsalder for optjening af pensionsrettigheder, må denne alder ikke overstige 21 år for fratrådte arbejdstagere, og
 - c) hvis en fratrådt arbejdstager endnu ikke har optjent betingede pensionsrettigheder, når ansættelsesforholdet ophører, skal den supplerende pensionsordning tilbagebetale de bidrag, som den fratrådte arbejdstager har indbetalt, eller som er indbetalt på den fratrådte arbejdstagers vegne i overensstemmelse med national ret, kollektive overenskomstaftaler eller kontrakter, eller, hvis den fratrådte arbejdstager bærer investeringsrisikoen, enten de bidrag, der er blevet indbetalt, eller værdien af de investeringer, der hidrører fra disse bidrag.
2. Medlemsstaterne har mulighed for at tillade arbejdsmarkedets parter at fastsætte andre bestemmelser via kollektive aftaler, forudsat at disse bestemmelser ikke giver ringere beskyttelse og ikke skaber hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Artikel 5

Bevarelse af hvilende pensionsrettigheder

1. Med forbehold af stk. 3 og 4 træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre, at fratrådte arbejdstageres betingede pensionsrettigheder kan blive stående i den supplerende pensionsordning, hvor de er optjent. Ved anvendelse af stk. 2 beregnes den oprindelige værdi af disse rettigheder på det tidspunkt, hvor den fratrådte arbejdstagers aktuelle ansættelsesforhold ophører.
2. Under hensyntagen til arten af pensionsordningens bestemmelser og praksis vedtager medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at fratrådte arbejdstageres og deres efterladtes hvilende pensionsrettigheder eller værdien heraf behandles på linje med værdien af de aktive medlemmers rettigheder eller med udviklingen i de pensionsydelse, der aktuelt udbetales, eller behandles på andre måder, der anses for retfærdige, som f.eks.:
 - a) når pensionsrettighederne i den supplerende pensionsordning er optjent som en ret til et nominelt beløb, ved at sikre den nominelle værdi af de hvilende pensionsrettigheder
 - b) når værdien af optjente pensionsrettigheder ændres over tid ved at tilpasse værdien af de hvilende pensionsrettigheder ved at anvende:
 - i) en forrentning, der er integreret i den supplerende pensionsordning, eller
 - ii) det kapitalafkast, der er opnået af selskabet bag den supplerende pensionsordningeller
 - c) når værdien af de optjente pensionsrettigheder tilpasses f.eks. efter inflationsraten eller lønniveauet ved tilsvarende at tilpasse værdien af de hvilende pensionsrettigheder under hensyntagen til ethvert forholdsmæssigt loft, som fastsættes i henhold til national ret eller ved aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at supplerende pensionsordninger ikke lader fratrådte arbejdstageres betingede rettigheder blive stående, men i stedet med arbejdstagerens informerede samtykke, herunder for så vidt angår gebyrer, udbetaler et beløb, som svarer til værdien af de betingede pensionsrettigheder til den fratrådte arbejdstager, når værdien af disse betingede pensionsrettigheder ikke overstiger en tærskel, som fastsættes af den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den tærskel, der fastsættes.

4. Medlemsstaterne har mulighed for at tillade arbejdsmarkedets parter at fastsætte andre bestemmelser via kollektive aftaler, forudsat at disse bestemmelser ikke giver ringere beskyttelse og ikke skaber hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Artikel 6

Oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at aktive medlemmer efter anmodning kan få oplysninger om, hvordan ophør af et ansættelsesforhold vil påvirke deres supplerende pensionsrettigheder.

Der skal navnlig forelægges oplysninger om følgende:

- a) betingelserne for optjening af supplerende pensionsrettigheder og konsekvenserne af anvendelsen heraf ved ansættelsesforholdets ophør
- b) værdien af deres betingede pensionsrettigheder eller en vurdering af de betingede pensionsrettigheder, der er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen, og
- c) betingelserne for fremtidig behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Hvor ordningen giver mulighed for tidlig adgang til betingede pensionsrettigheder gennem udbetaling af et engangsbeløb, skal de oplysninger, der gives, også omfatte en skriftlig erklæring om, at medlemmet bør overveje at søge rådgivning om investering af dette beløb i pensionsøjemed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvilende medlemmer efter anmodning får oplysninger om følgende:

- a) værdien af deres hvilende pensionsrettigheder eller en vurdering af de hvilende pensionsrettigheder, der er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen, og
- b) betingelserne for behandling af hvilende pensionsrettigheder.

3. For efterladteydelse, der er knyttet til supplerende pensionsordninger, gælder stk. 2 for efterladte pensionsmodtagere for så vidt angår udbetalingen af efterladteydelse.

4. Oplysningerne skal være klare, skriftlige og gives inden for en rimelig frist. Medlemsstaterne kan fastsætte, at sådanne oplysninger kun skal gives én gang om året.

5. Forpligtelserne i henhold til denne artikel berører ikke men supplerer forpligtelserne for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/41/EF.

Artikel 7

Minimumsforskrifter og garanti mod forringelse

1. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser om optjening af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere, om bevarelse af supplerende pensionsrettigheder for fratrådte arbejdstagere og om aktive medlemmers og hvilende medlemmers ret til oplysninger, der er gunstigere end dem, der er fastsat i dette direktiv.

2. Gennemførelsen af dette direktiv berettiger under ingen omstændigheder til at forringe de eksisterende rettigheder til at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder eller medlemmers eller pensionsmodtageres ret til oplysninger i medlemsstaterne.

Artikel 8

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 21. maj 2018, eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter har indført de nødvendige bestemmelser ved aftale inden denne dato. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at kunne garantere de resultater, der er foreskrevet i dette direktiv. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

2. De i stk. 1 nævnte love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen være ledsaget af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 9

Rapporter

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle tilgængelige oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv senest den 21. maj 2019.
2. Senest den 21. maj 2020 udarbejder Kommissionen en rapport om direktivets anvendelse og forelægger den for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 10

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand
